

בע"פ
ירושלים, שבט תשמ"ג

מריק גארן, סיפור חיי ומכאופי.
כאשר הייתי כבת 14 אחר אולי גיסי ז"ל, קסר ל"ח הולד,
להייתי קלורה בו ביצירות: "מריק, עליך לפתוק". שאלו
צבריק אלו נלסורו בתת-הכרתו, סוכן עברו כמעט 50 שנה,
עצמית לזכרי-עיצוב אלה, במשך הלנוק אומנן נסיתי
כמה פעמים לפתוק צבר-מה, אך הסתפקתי הנאומים
קלניק, בו עליק הן רציניק, בחום של המשלה או של
ביציק; או ~~רצונתי~~ בחפתי. הייתה קלה או צמרי-זכרון
ליצירות שלהו לעומן תלא-עת.

אין אכתוב את הרשימות הבאות קלפת-אמי - קלרמנית -
מסימות עונות: על אולי ~~יצירות~~ המסיקות פעבריות
נצמה לי לכך אולי ~~פיתר קלות וקיתר קברות~~ להדיע את רעיונות
פיתר קלות וקיתר בקירות, ואין פצעתו להראות מה שמחמם
באפי אלא לחם קלן של נחריק, של קרוסיק ויציק אמן
קלורה קהק, ואולי גם לרובאים - כולק פני צורי ששולטים
הלפה הלכמנית.

קוצק כול אבקו את ~~סליחתו~~ הקורא על אלו
לפעמים לא אסבר לפי הסדר הקרוניאלי, מכניסה בה זקק
פרטיק או מלכת ~~הח~~ ^{שמה} קלפת צעת - גם לה חלק ממני.
ויכוח צקריק ~~הח~~ ^{מקבץ} עם אולז הרובאים שטבלו

ה' זאמספונג באעל אין סופי, הקלו מזי פעק על מלכות
לפי זאף גרמו אבק לעזיעקס אפלוה פרצתו דלחוק,